

Berättartävlingen

Varför kom aldrig Olle? Han brukade väl aldrig vara sen på morgnarna? Klassen väntade en lång stund, sedan skickade de iväg Sam för att höra med rektorn vad som hänt och vad de skulle göra. När Sam kom tillbaka hade han inte bara Olle med sig utan också en liten man i mörk kostym. Olle ställde sig längst ner i klassrummet medan mannen fortsatte fram till tavlan. Han såg nervös ut.

- God morgon, sa han. Mitt namn är Gunnar Fällemo. Och jag har något viktigt att berätta. Jag kommer från förlaget natur och kultur och vi har en berättartävling på gång. Den här berättartävlingen är väldigt speciell för vinnarklassen får en miljon kronor. Varför jag säger "vinnarklassen" är för att ni ska skriva en berättelse tillsammans. Lycka till! Klassen sa hejdå till Gunnar och Olle steg fram. Han såg väldigt ledsen ut, som om han hade något tråkigt att säga.

-Jag satt och pratade om skolans ekonomi med rektorn och det visar sig att den är värre än vad vi trodde, så illa att vi kommer behöva stänga skolan i slutet av terminen. Eleverna på den här skolan slänger för mycket mat, vilket har blivit en av de största kostnaderna. Det var därför jag blev sen idag. Det här beskedet gjorde mig och många andra väldigt ledsna, så vi är nog inte motiverade för att klara av resten av dagen. Så vi avslutar för idag och ni kan gå hem. Jo, förresten innan ni går, är det någon som saknas idag?

- Ja, Eddie är inte här, sa Bea.

- Okej, kan någon meddela honom det här? undrade Olle.

- Jag kan det, sa Sam.

- Bra, nu kan ni gå hem, sa Olle.

Men eleverna ville inte gå hem, de ville hitta ett sätt att rädda skolan på. Så klassen pratade ihop sig.

- Kan vi inte vinna berättartävlingen och ge skolan pengarna? undrade Asta.

-Ja, vilken bra idé! sa Cesar.

- Men vi behöver också sluta slänga mat, sa Sam.

Efter en vecka så hade de både jobbat väldigt hårt för att vinna berättartävlingen och lyckats minska matsvinnet. Tiden gick och Gunnar skulle komma igen och samla in berättelserna. På rasten fick Sam panik, han hade glömt Eddie. Han rusade in i klassrummet och berättade det för alla.

- Vi har glömt Eddie! Vi kommer förlora tävlingen! Alla skulle ju ta en del för att vinna!

Klassen hade jättedåligt samvete, för hur kunde de glömma Eddie? Sam hade berättat för Eddie om att skolan behövde stänga, men inte om berättartävlingen. De hade jobbat så hårt och nu skulle han som bara skolkade och var lat göra så att de förlorar hela tävlingen, bara för att de glömde tjata på honom.

När Gunnar kom så räknade han berättelserna.

-Det saknas en, sa Gunnar.

Klassen blev stum. Ingen visste vad man skulle säga. Skulle de skylla på Sam, skulle de skylla på Eddie den late? Vad skulle de göra? Till slut så bröts tystnaden av att dörren öppnades. I dörröppningen stod Eddie och i handen hade han sista delen av berättelsen.

- Innan jag lämnar in min berättelse så vill jag säga en sak till den här klassen. Ni tror att jag skippar lektioner och inte vill lära mig, men det vill jag. Saken är att ni ofta inte bjuder in mig eller glömmer mig. Det är tur att jag hörde om skrivartävlingen och jag kunde inte låta klassen förlora. Jag vill att ni ska veta att jag finns här och att ni inte ska glömma mig igen, sa Eddie med en allvarlig röst.

Gunnar blev rörd. Han hade inte bara fått fina berättelser, utan han lärde också klassen den viktigaste läxan av dem alla. Samarbete. Klassen blev väldigt glad när de fick höra att de hade vunnit. De gick till Olle och sa

- Olle, vi vill ge pengarna till skolan.

Olle blev tagen. Skolan behövde inte stänga och från och med nu så såg klassen till att alla slängde så lite mat som möjligt.